

- Stwierdzenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy postanowień art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, poprzez brak przestrzegania każdego roku od dnia 11 czerwca 2011 r., za wyjątkiem 2014 r., w systematyczny i trwały sposób dziennych wartości dopuszczalnych mających zastosowanie do koncentracji pyłu zawieszzonego PM₁₀ na obszarach strefy Peczu (HU0006).
- Stwierdzenie, że Węgry od dnia 11 czerwca 2010 r. uchybiają zobowiązaniu ustanowionemu w art. 23 ust. 1 w związku z załącznikiem XV dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy, przewidzianego w szczególności w akapicie drugim wspomnianego artykułu, zgodnie z którym okres przekraczania dopuszczalnych wartości ma być jak najkrótszy.
- Obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Od dnia 1 stycznia 2005 r. dzienne wartości dopuszczalne PM₁₀ były przekraczane w dwóch obszarach jakości powietrza, a od dnia 11 czerwca 2011 r., dodatkowo w jednym obszarze. Pomimo takiego naruszenia art. 13 ust. 1 w związku z załącznikiem XI dyrektywy 2008/50, Węgry, wbrew postanowieniom art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2008/50, nie przyjęły żadnego stosownego środka w ramach planów jakości powietrza, aby okres przekraczania dopuszczalnych wartości był jak najkrótszy.

Nieskuteczność spornych środków wynika min. z okresu przekraczania dopuszczalnych wartości, poziomu i ich ewolucji, oraz ze szczegółowego badania planów jakości powietrza przyjętych przez organy węgierskie.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 152, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2018 r. – Komisja Europejska / Republika Włoska

(Sprawa C-644/18)

(2018/C 427/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Gattinara i K. Petersen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że przekraczając w sposób systematyczny i ciągły wartości stężenia PM₁₀, które to przekroczenie nadal ma miejsce,
 - a) w odniesieniu do dopuszczalnej wartości dobowej:
 - od 2008 r. w następujących strefach: IT1212 (strefa Doliny Sacco); IT1215 (aglomeracja Rzymu); IT1507 (dawna strefa IT1501, strefa rehabilitacji – obszar Neapolu i Caserty); IT0892 (Emilia-Romania, równina zachodnia); strefa IT0893 (Emilia-Romania, równina wschodnia); IT0306 (aglomeracja Mediolanu); IT0307 (aglomeracja Bergamo); IT0308 (aglomeracja Brescii); IT0309 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji A); IT0310 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji B); IT0312 (Lombardia, dolina D); IT0119 (Nizina Piemontka); strefa IT0120 (wzgórze Piemontu);
 - od 2009 r. w następujących strefach: IT0508 i IT0509 (dawna strefa IT0501, aglomeracja Wenecja-Treviso); IT0510 (dawna strefa IT0502, aglomeracja Padwy); IT0511 (dawna strefa IT0503, aglomeracja Vicenzy), IT0512 (dawna strefa IT0504, aglomeracja Werony); IT0513 e IT0514 (dawna strefa IT0505; strefa A1 – prowincja Wenecja Euganejska);

— w strefie IT0907 (strefa Prato Pistoia) od 2008 r. do 2013 r. i, ponownie, od 2015 r.; w strefach IT0909 (strefa Doliny Arno, Pisano i wyżyny Lukki) i IT0118 (aglomeracja Turynu) od 2008 r. do 2012 r. oraz, ponownie, od 2014 r.; w strefach IT1008 ((strefa dorzecza Terni) i IT1508 (dawna strefa IT1504, strefa górzystego nabrzeża Benewentu), od 2008 r. do 2009 r. oraz, ponownie, od 2011 r.; w strefie IT1613 (Apulia – strefa przemysłowa), w 2008 r. oraz, ponownie, od 2011 r.; w strefie IT1911 (aglomeracja Palermo), od 2008 r. do 2012 r., w 2014 r. i od 2016 r.; oraz

b) w odniesieniu do dopuszczalnej wartości rocznej w strefach:

IT1212 (dolina Sacco od 2008 r. i bez przerwy co najmniej do 2016 r.; IT0508 i IT0509 (dawna strefa IT0501, aglomeracja Wenecja-Treviso) w 2009r., w 2011 r. i od 2015 r.; IT0511 (dawna strefa IT0503, aglomeracja Vicenzy), w 2011, w 2012 r. i od 2015 r.; IT0306 (aglomeracja Mediolanu), IT0308 (aglomeracja Brescii), IT0309 (Lombardia, nizina o wysokim stopniu urbanizacji A) i IT0310 (Lombardia, nizina B) od 2008 r. do 2013 r. i od 2015 r.; IT0118 (aglomeracja Turynu) od 2008 r. do 2012 r. i od 2015 r., Republika Włosa uchybiła zobowiązaniu ciążącemu na niej na podstawie art. 13 w związku z załącznikiem XI do dyrektywy 2008/50/WE; oraz

2) stwierdzenie, że nie podejmując od dnia 1 czerwca 2010 r. odpowiednich działań w celu zapewnienia przestrzegania dopuszczalnych wartości określonych dla PM10 w strefach wskazanych w pkt 1 niniejszych żądań, Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 23 ust. 1 dyrektywy, samego w sobie oraz w związku z pkt A załącznika XV do tej dyrektywy, a w szczególności przewidzianemu w art. 23 ust. 1 akapit drugi dyrektywy obowiązkowi sprawienia, aby okres przekroczenia był jak najkrótszy; oraz

3) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym skargi Komisja podnosi, że otrzymane dane o stężeniu PM10 w powietrzu świadczą o występowaniu systematycznego i ciągłego naruszenia art. 13 w związku z załącznikiem XI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (Dz.U. 2015, L 50, s. 1). Zgodnie z tymi połączonymi przepisami poziom stężenia wspomnianych substancji nie może przekraczać określonych dobowych i rocznych wartości dopuszczalnych. W niektórych strefach wspomniane wartości dopuszczalne były przekroczone bez przerwy przez ponad dziesięć lat.

W zarzucie drugim skargi Komisja twierdzi, że Republika Włosa uchybiła zobowiązaniom, o których jest mowa w art. 23 ust. 1 dyrektywy, samym w sobie i w związku z pkt A załącznika XV do dyrektywy 2008/50/WE. W istocie, po pierwsze, plany dotyczące jakości powietrza przyjęte w następstwie przekroczenia wartości dopuszczalnych stężenia PM10 nie pozwalają ani na osiągnięcie wspomnianych wartości dopuszczalnych, ani na ograniczenie ich przekroczenia do jak najkrótszego okresu. Po drugie, wiele z tych planów nie zawiera informacji określonych w pkt A załącznika XV do dyrektywy, których wskazanie jest obowiązkowe zgodnie z art. 23 ust. 1 akapit trzeci tejże dyrektywy.